

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 17 września 2013 r.

w sprawie odmowy przyznania odstępstwa od decyzji Rady 2001/822/WE w odniesieniu do reguł pochodzenia dla cukru z Curaçao

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 5826)

(2013/460/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2001/822/WE z dnia 27 listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) ⁽¹⁾, w szczególności art. 37 załącznika III do tej decyzji,

a także mając na uwadze, co następuje:

REGUŁY POCHODZENIA OKREŚLONE W ZAŁĄCZNIKU III DO DECYZJI 2001/822/WE,

- (1) Załącznik III do decyzji 2001/822/WE odnosi się do definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej. Art. 37 tego załącznika stanowi, że odstępstwa od reguł pochodzenia można przyjąć, jeżeli uzasadnia je rozwój istniejących gałęzi przemysłu lub tworzenie nowych gałęzi w danym kraju bądź na danym terytorium.
- (2) Lit. g), j), k) i o) ust. 1 art. 5 załącznika III do decyzji 2001/822/WE stanowią, że częściowe lub całkowite mielenie cukru, jego przesiewanie i umieszczenie w workach uważa się za działania, które są niewystarczające dla nadania statusu produktom pochodzącym.
- (3) Art. 6 ust. 4 załącznika III do decyzji 2001/822/WE stanowi, że kumulacja AKP/WE-KTZ dla wszystkich produktów cukrowniczych objętych działem 17 Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów („HS”) jest stopniowo wycofywana, a ilości, w odniesieniu do których kumulacja taka jest dozwolona, będą stopniowo zmniejszane. Poprzez ustalenie ilości na poziomie zerowym stopniowe wycofywanie doprowadziło do całkowitego zakazu takiej kumulacji od dnia 1 stycznia 2011 r.

POPZEDNIE ODSTĘPSTWA PRYZNANE DLA ANTYLI HOLENDERSKICH NA PRODUKTY CUKROWNICZE

- (4) W 2002 r. Niderlandy wystąpiły z wnioskiem o przyznanie odstępstwa od reguł pochodzenia dla produktów cukrowniczych objętych kodami CN 1701 11 90, 1701 99 10 i 1701 91 00 przetworzonych w Antylach Holenderskich w odniesieniu do rocznej ilości 3 000 ton. Wniosek ten został pozytywnie rozpatrzony, a odstępstwo zakończyło się w dniu 31 grudnia 2007 r.
- (5) W 2009 r. Niderlandy złożyły wniosek o przedłużenie odstępstwa przyznanego w 2002 r., jednak wniosek ten został odrzucony decyzją Komisji 2009/699/WE ⁽²⁾.

W decyzji tej rozpatrzono jednak pozytywnie nowy wniosek o przyznanie odstępstwa zawarty we wniosku w sprawie przedłużenia, w granicach ilości cukru, na które Antyle Holenderskie uzyskały pozwolenia na przywóz w 2009 i 2010 r.

- (6) W 2010 r. Niderlandy złożyły wniosek o przyznanie nowego odstępstwa w odniesieniu do produktów cukrowniczych przetworzonych w Antylach Holenderskich na okres 2011–2013 r. Decyzją Komisji 2011/47/UE ⁽³⁾ odstępstwo zostało przyznane, zgodnie z ust. 1, 3 i 7 art. 37 załącznika III do decyzji 2001/822/WE oraz pod pewnymi warunkami, które miały na celu utrzymanie równowagi między uzasadnionymi interesami podmiotów gospodarczych z krajów i terytoriów zamorskich (KTZ) oraz celami Unii w zakresie wspólnej organizacji rynku cukru. Produkty, w stosunku do których udzielono odstępstwa, były przedmiotem faktycznych działań przetwórczych na terenie Antyli Holenderskich, a wartość dodaną do surowego cukru w Antylach Holenderskich oceniono na co najmniej 45 % wartości produktu gotowego.
- (7) W decyzji 2011/47/UE wyjaśniono, że stopniowe znoszenie kumulacji pochodzenia AKP/WE-KTZ w odniesieniu do cukru, przewidziane w art. 6 ust. 4 załącznika III do decyzji 2001/822/WE, wskazuje iż Unia zamierza skupić preferencje handlowe na dziedzinach działalności gospodarczej, które przyczyniają się w sposób zrównoważony do rozwoju KTZ, przy jednoczesnym należyтым uwzględnieniu interesów unijnego sektora cukru. Zasadę tą zastosowano dla celów określenia ilości, odnośnie do których przyznano odstępstwo decyzją 2011/47/UE. Wniosek złożony w 2010 r. wskazywał również, że przedsiębiorstwo w Curaçao korzystające z poprzedniego odstępstwa podejmowało działania zmierzające do zróżnicowania produkcji i odejścia od produkcji cukru wymagającej przyznawania dalszych odstępstw. W związku z tym ilości przewidziane w odstępstwie były przedmiotem stopniowej redukcji (5 000 ton na rok 2011, 3 000 ton na rok 2012 oraz 1 500 ton na rok 2013).
- (8) We wniosku złożonym w 2010 r. Niderlandy podkreśliły, że przedsiębiorstwo w Curaçao korzystające z poprzedniego odstępstwa dąży do dywersyfikacji swojej produkcji poprzez wprowadzenie produkcji mieszanin oraz produkcji „cukru ekologicznego” (ang. „bio-sugar”), które przeznaczone są na wyraźnie odmienne rynki niż produkty cukrownicze objęte wnioskiem złożonym w 2010 r. Odstępstwo wnioskowane w 2010 r. było niezbędne do akumulacji środków finansowych na inwestycje niezbędne do takiej dywersyfikacji. W związku

⁽¹⁾ Dz.U. L 314 z 30.11.2001, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 10.9.2009, s. 55.⁽³⁾ Dz.U. L 21 z 25.1.2011, s. 3.

z powyższym, przyznając odstępstwo decyzją 2011/47/UE, oczekiwano, że odstępstwo to zapewni przychód niezbędny do sfinansowania wspomnianych inwestycji związanych z dywersyfikacją produktów i rodzajów działalności, tak aby przedsiębiorstwo korzystające z odstępstwa nie było zmuszone wnioskować o przyznanie kolejnych odstępstw.

PIERWSZY WNIOSEK ZŁOŻONY W 2013 R. W SPRAWIE ODSTĘPSTWA DLA PRODUKTÓW CUKROWNICZYCH

(9) Dnia 11 lutego 2013 r. Niderlandy wystąpiły w imieniu rządu w Curaçao o przyznanie nowego odstępstwa od reguł pochodzenia określonych w załączniku III do decyzji 2001/822/WE na okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r., tj. do daty wygaśnięcia decyzji 2001/822/WE. Wniosek dotyczył całkowitej rocznej ilości wynoszącej 5 500 ton produktów cukrowniczych objętych kodem CN 1701 14 90, określanych jako „cukier ekologiczny” (ang. „bio-sugar”), pochodzących z państw trzecich oraz przetworzonych w Curaçao w celu wywozu do Unii.

(10) Wniosek ten został oficjalnie wycofany przez Niderlandy w dniu 17 kwietnia 2013 r., ponieważ działalność związana z przetwarzaniem opisana we wniosku nie była już prowadzona w Antylach Niderlandzkich. Przedsiębiorstwo z Curaçao przeniosło część swojej działalności przetwórstwa cukru (w szczególności produkcję kostek cukru wytwarzanych z surowego cukru trzcinowego i pakowanych do sprzedaży detalicznej) do Belgii, skąd zaopatruje obecnie supermarkety w Niderlandach. Przedsiębiorstwo to dostosowało pozostałą linię produkcyjną do operacji przesiewania, czyszczenia, mielenia, a także zwykłego mieszania ekologicznego cukru oraz pakowanie go do transportu w worki o wadze 1 000 kg.

DRUGI WNIOSEK ZŁOŻONY W 2013 R. W SPRAWIE ODSTĘPSTWA DLA PRODUKTÓW CUKROWNICZYCH

(11) W dniu 17 kwietnia 2013 r. Niderlandy przedłożyły drugi wniosek o przyznanie odstępstwa dla 5 000 ton produktów cukrowniczych opisanych jako ekologiczny surowy cukier trzcinowy objęty kodem CN 1701 14 90 na okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. Władze niderlandzkie wyjaśniły, że z dyskusji prowadzonych z władzami Curaçao wynikało, iż ilości, w odniesieniu do których udzielono odstępstwa na 2013 r. decyzją 2011/47/UE, są niewystarczające, aby przedsiębiorstwo zajmujące się przetwórstwem cukru w Curaçao mogło kontynuować działalność.

(12) Drugi wniosek został uzasadniony głównie następującymi czynnikami: zmianą okoliczności dotyczącą przedsiębiorstwa (zmieniło ono profil swojej działalności gospodarczej, koncentrując się na przetwarzaniu ekologicznego cukru trzcinowego), zmianą na światowym rynku cukru (ponieważ UE stała się importerem netto cukru), faktem, że wartość dodana surowców pochodzących z państw trzeciego przekraczała 45 % ceny *ex-works* produktu końcowego, a także tworzeniem bezpośrednich i pośrednich miejsc pracy w Curaçao. W dniu 14 czerwca 2013 r.

oraz 28 czerwca 2013 r. Niderlandy przekazały dodatkowe informacje na poparcie swojego wniosku z dnia 17 kwietnia 2013 r.

(13) Pismem z dnia 16 lipca 2013 r. Komisja zwróciła się do władz niderlandzkich z prośbą o zapoznanie się z jej oceną wniosku oraz odnotowanie jej zamiaru wydania zalecenia w sprawie odrzucenia wniosku. Komisja zwróciła się również do władz niderlandzkich z prośbą o przekazanie tej oceny przedsiębiorstwu potencjalnie zainteresowanemu odstępstwem w celu umożliwienia zarówno władzom niderlandzkim, jak i zainteresowanemu przedsiębiorstwu przekazania informacji na temat wszelkich kwestii faktycznych lub prawnych dotyczących wniosku przed podjęciem ostatecznej decyzji przez Komisję. Termin udzielenia odpowiedzi został ustalony na 25 lipca 2013 r. Władze niderlandzkie przesłały odpowiedź w dniu 24 lipca 2013 r.

WARTOŚĆ DODANA DO WYKORZYSTANYCH PRODUKTÓW NIEPOCHODZĄCYCH

(14) Ust. 7 art. 37 załącznika III do decyzji 2001/822/WE stanowi, że odstępstwa są przyznawane, jeśli wartość dodana do produktów niepochodzących wykorzystanych w danym państwie lub państwach AKP stanowi przynajmniej 45 % wartości produktu gotowego, pod warunkiem że odstępstwo nie powoduje poważnego zagrożenia dla sektora gospodarki Unii ani dla jednego lub większej liczby państw członkowskich.

(15) Informacje uzyskane od przedsiębiorstwa z Curaçao przekazane przez władze niderlandzkie oraz dotyczące obliczania wartości dodanej wytworzonej w Curaçao przy produkcji „ekologicznego cukru trzcinowego” w 2013 r. wskazują wartość dodaną w wyniku przetworzenia 5 000 ton cukru ekologicznego. Przedsiębiorstwo wskazało również cenę zakupu jednej tony nieprzetworzonego cukru ekologicznego pochodzącego z państw trzecich oraz cenę *ex-works*, po której sprzedawana jest jedna tona cukru ekologicznego. Według przedsiębiorstwa z danych tych wynika, że wartość dodana wynosi 52 % w stosunku do ceny *ex-works*. Zgodnie z tymi samymi informacjami produkcja 1 500 ton cukru ekologicznego wygenerowałaby wartość dodaną wynoszącą 88 % w stosunku do ceny *ex-works*.

(16) Informacje uzyskane od przedmiotowego przedsiębiorstwa przekazane przez władze niderlandzkie oraz dotyczące obliczania wartości dodanej, wytworzonej w Curaçao przy produkcji „brązowego cukru kryształu” w dniu 1 stycznia 2013 r., wskazują wartość dodaną w wyniku obróbki i przetworzenia 5 500 ton „brązowego cukru kryształu”. W przypadkach gdy najwyższą możliwą wartość dodaną przypadającą na tonę „brązowego cukru kryształu” uznano za realistyczną, wartość ta wynosi około 52,4 % w stosunku do ceny *ex-works*. Jednakże operacje przetwarzania wykonywane w odniesieniu do cukru ekologicznego wymagają mniej przetwarzania niż w przypadku „cukru kryształu” pakowanego do sprzedaży detalicznej. Wartość dodana nieodłącznie

związana z tymi operacjami oraz rzeczywiste koszty przetwarzania muszą zatem być niższe dla „cukru ekologicznego” pakowanego w worki o wadze 1 000 kg do transportu niż dla „brązowego cukru kryształu” pakowanego do sprzedaży detalicznej.

- (17) Według sprawozdania „Globalne perspektywy rynku cukru za 2013 r.”⁽¹⁾ (*Global Sugar Outlook – 2013 Report*) koszty produkcji cukru trzcinowego w Brazylii, która jest najbardziej konkurencyjnym regionem dla produkcji cukru na świecie, wynoszą odpowiednio 224,7 USD za tonę dla produkcji trzciny cukrowej oraz 95 USD za tonę dla przetwarzania trzciny na surowy cukier. Łączne koszty, wliczając koszty administracyjne, wynoszą zatem 367,8 USD za tonę surowego cukru trzcinowego, co przy kursie wymiany 1 EUR = 1,3 USD daje kwotę 283 EUR za tonę. Biorąc pod uwagę operacje związane z uprawą i przetwarzaniem w procesie produkcji surowego cukru trzcinowego, wydaje się nieprawdopodobne, by koszty związane wyłącznie z operacjami czyszczenia, mielenia i pakowania ekologicznego cukru trzcinowego (stanowiącymi tylko ułamek procesu produkcji) były od nich wyższe. Przyjmując kwotę 283 EUR za tonę za realistyczne koszty produkcji przy obliczaniu wartości dodanej operacji czyszczenia, mielenia i pakowania surowego ekologicznego cukru trzcinowego przeprowadzanych w przedsiębiorstwie z Curaçao, cena *ex-works* wynosi 1 020,19 EUR na tonę, a wartość dodana w stosunku do ceny *ex-works* wynosi zaledwie 32,2 %.
- (18) W symulacji porównywalnych kosztów w motywie 17 wartość dodana nie osiągnęłaby pułapu 45 %. Jest więc mało prawdopodobne, że taką wartość dodaną może uzyskiwać przedsiębiorstwo z Curaçao wykonujące proste operacje przetworzenia. Należy zatem uznać, że dane przekazane Komisji zawierają inne ogólne koszty oraz zyski, które nie stanowią kwot przysparzających korzyści dla ludności w Curaçao.

INWESTYCJE W ISTNIEJĄCYM PRZEMYŚLE W ANTYLACH HOLENDERSKICH W CELU UMOŻLIWIENIA SPEŁNIENIA REGUŁ POCHODZENIA W ODNIESIENIU DO CUKRU

- (19) Zgodnie z art. 37 ust. 3 lit. c) załącznika III do decyzji 2001/822/WE przy rozpatrywaniu wniosków o odstępstwa bierze się pod uwagę przypadki, w których można wyraźnie wykazać, że ważna inwestycja w dany przemysł mogłaby zostać powstrzymana wskutek reguł pochodzenia, oraz w których odstępstwo na korzyść realizacji programu inwestycji umożliwiłoby spełnienie tych reguł etapami.
- (20) Przedsiębiorstwo z Curaçao z wyprzedzeniem wiedziało o stopniowym zniesieniu kumulacji pochodzenia AKP/KTZ-WE w odniesieniu do cukru w dniu 1 stycznia 2011 r. i miało wystarczająco dużo czasu, aby się do tego przygotować i zdyweryfikować swoją produkcję w kierunku produktów niewymagających odstępstwa.

- (21) W latach 2009–2013 przedsiębiorstwo w Curaçao korzystało z odstępstw, które pomogły mu w uzyskaniu obrotu niezbędnego do przeprowadzenia inwestycji w dywersyfikację w kierunku wytwarzania produktów niewymagających odstępstwa od reguł pochodzenia. Zgodnie z informacjami otrzymanymi od przedsiębiorstwa poziom inwestycji w 2009 r. był bardzo niski, a w latach 2010–2012 nie dokonano żadnych inwestycji. W związku z tym odstępstwa przyczyniły się jedynie do utrzymania obecnej działalności przedsiębiorstwa z Curaçao, nie przekładając się na trwałe rozwój istniejącego przemysłu lub powstanie nowego. Można zatem wątpić, czy nowe odstępstwo zachęci przedsiębiorstwo do podjęcia nowych inwestycji.
- (22) Aby można było uznać, że mieszaniny cukru z pozycji HS 2106 zawierające pektynę lub kazeinę pochodzą z Curaçao i tym samym korzystają z preferencyjnego dostępu do Unii, wartość cukru nie pochodzącego wykorzystanego podczas wytwarzania produktu końcowego nie może przekraczać 30 % ceny *ex-works* produktu. Dywersyfikując produkcję w kierunku tego typu mieszanin zgodnie z propozycją zawartą w obecnie rozpatrywanym wniosku, przedsiębiorstwo nadal musiałoby wystąpić z wnioskiem o odstępstwo, aby być w stanie spełnić reguły pochodzenia.

MOŻLIWOŚCI ISTNIEJĄCEGO PRZEMYŚLU W ANTYLACH HOLENDERSKICH W ZAKRESIE KONTYNUACJI WYWOZU CUKRU DO UNII

- (23) Zgodnie z art. 37 ust. 3 lit. b) załącznika III do decyzji 2001/822/WE przy rozpatrywaniu wniosków o odstępstwa bierze się pod uwagę przypadki, w których zastosowanie istniejących reguł pochodzenia mogłoby w sposób znaczący wpłynąć na możliwości kontynuowania wywozu do Unii przez daną gałąź przemysłu w KTZ, ze szczególnym uwzględnieniem przypadków, w których doprowadziłoby to do zakończenia działalności.
- (24) Komisja prowadzi bilans, aby dokonać analizy rynku cukru i sprawdzić, czy zapasy cukru są wystarczające, czy niezbędne jest pozyskanie dodatkowego cukru, czy też wycofanie cukru z rynku w celu utrzymania poziomu cen zbliżonego do ceny referencyjnej. Bilans stale wykazuje przywóz 50 000–60 000 ton cukru z zastosowaniem pełnej stawki celnej.
- (25) Dla produktów cukrowniczych oznaczonych kodem CN 1701 14 90 w Unii stosuje się taryfę celną w wysokości 419 EUR za tonę. Mając na uwadze, że cena cukru białego na rynku światowym, która obejmuje koszty rafinacji, sprzedawanego na londyńskiej giełdzie transakcji terminowych, wynosi ok. 380 EUR za tonę, a obowiązująca stawka celna – 419 EUR za tonę, to cena tego cukru po dostarczeniu do Unii i opłaceniu należnych cel wynosiłaby co najmniej 800 EUR na tonę. Średnia cena takich

⁽¹⁾ Opublikowane w ramach „Koszty produkcji cukru i izoglukozy – globalna analiza porównawcza” (*Sugar and HFCS production costs – global benchmarking*), publikacji wydanej przez LMC International.

produktów cukrowniczych wytwarzanych w Unii przekazana przez państwa członkowskie zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007⁽¹⁾ wynosi ok. 725 EUR za tonę. W takich warunkach prawdopodobieństwo prowadzenia przywozu takich produktów cukrowniczych do Unii z zyskiem jest niewielkie, chyba że chodzi o cukier wysokiej klasy, np. cukier ekologiczny lub cukier pochodzący ze sprawiedliwego handlu – którego cena jest znacznie wyższa niż cena innych produktów cukrowniczych.

- (26) Istnieje więc prawdopodobieństwo, że znaczną część przywozu do Unii po pełnej stawce celnej stanowi cukier ekologiczny lub cukier ze sprawiedliwego handlu, gdyż cena takiego cukru w sektorze detalicznym może osiągnąć do 3 000 EUR za tonę. Wielkość przywozu ekologicznego cukru trzcinowego po pełnej stawce celnej do Unii pokazuje, że eksporterzy cukru na całym świecie mogą przetrwać na aktualnym rynku.
- (27) Jeżeli do ceny zakupu cukru surowego przekazanej przez przedsiębiorstwo doliczymy 283 EUR za tonę jako realistyczny koszt produkcji w celu obliczenia wartości dodanej za mielenie i pakowanie surowego ekologicznego cukru trzcinowego w przedsiębiorstwie z Curaçao, marżę zysku i koszt dostawy przekazane przez przedsiębiorstwo oraz cła importowe, które należy opłacić w Unii, to przedsiębiorstwo w Curaçao nadal powinno być w stanie prowadzić opłacalny wywóz cukru ekologicznego do Unii, bez konieczności korzystania z odstępstwa, które zwolniłoby importera w Unii z płatności obowiązujących ceł importowych. Ponadto wskazany we wniosku Niderlandów poziom cen sprzedaży za tonę cukru ekologicznego płaconych przez nabywcę w Niderlandach można uznać za wystarczający, aby zrównoważyć wpływ pełnej obowiązującej stawki celnej.
- (28) Jako przedsiębiorca z KTZ przedsiębiorstwo z Curaçao, prowadzące działalność polegającą na przetwarzaniu produktów cukrowniczych, samo wchodzi na rynek światowy i może wywozić swoje produkty do jakiegokolwiek części świata, w tym do Unii. Przedsiębiorstwo to można zatem porównywać z innymi podmiotami z całego świata prowadzącymi taką samą działalność. W szczególności poziom kosztów transportu z KTZ do Unii, które – zgodnie z informacjami otrzymanymi od przedsiębiorstwa – wynosiły 42,59 EUR za tonę, nie stawia przedsiębiorstwa z Curaçao w niekorzystnej sytuacji w kontekście konkurencji z innymi uczestnikami rynku, ponieważ przedsiębiorstwo może sprzedać swoje produkty na rynki, które znajdują się bliżej jego miejsca prowadzenia działalności niż rynek unijny.
- (29) Wywóz cukru, melasy i miodu stanowi tylko 6 % całkowitego wywozu towarów z Curaçao, z wyjątkiem produktów naftowych. Działalność przeładunkowa związana z przywozem i wywozem produktów cukrow-

niczych stanowi tylko 2 % łącznej działalności przeładunkowej związanej z przywozem i wywozem. Wkład ww. wywozu w rozwój terytorium jest w najlepszym wypadku niewielki.

- (30) Pod względem zatrudnienia oczekuje się, że przyznanie odstępstwa stworzyłoby 10 nowych miejsc pracy, co stanowi liczbę niewspółmiernie niską w porównaniu z wnioskowanym zwiększeniem wielkości produkcji. W szczególności te 10 oczekiwanych dodatkowych miejsc pracy stanowi zaledwie połowę 20 miejsc pracy utraconych od złożenia wniosku w 2010 r. (wówczas władze niderlandzkie wskazały, że w przedsiębiorstwie z Curaçao pracuje 35 osób, natomiast w drugim wniosku w 2013 r. liczba ta wynosiła już tylko 15 osób).

PODSUMOWANIE

- (31) Wpływ odmowy przyznania nowego odstępstwa, będącego przedmiotem wniosku z dnia 17 kwietnia 2013 r., byłby minimalny. Odmowa nie utrudniałaby przedsiębiorstwu dalszego wywozu produktów cukrowniczych do Unii ani też nie zniechęcałaby do podejmowania inwestycji w przemyśle cukrowniczym w Curaçao, ponieważ marża zysku nadal byłaby wystarczająca, aby umożliwić inwestycje, nawet w przypadku zapłaty pełnej stawki celnej w Unii.
- (32) W związku z powyższym wnioskowane odstępstwo nie jest uzasadnione w świetle art. 37 ust. 1, ust. 3 lit. b) i c) oraz ust. 7 załącznika III do decyzji 2001/822/WE.
- (33) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wniosek złożony przez Niderlandy w dniu 17 kwietnia 2013 r. i uzupełniony w dniach 14 i 28 czerwca 2013 r., w sprawie przyznania odstępstwa od decyzji 2001/822/WE w zakresie reguł pochodzenia dla cukru z Curaçao, zostaje niniejszym odrzucony.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 września 2013 r.

W imieniu Komisji
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.